

Program Ortofonii praktycznej.

Liczba godzin - 60:

wiadomości teoretyczne - 8 godzin

ćwiczenia praktyczne - 52 godziny

- Cel a/ Podanie słuchaczowi podstawowych, ogólnych wiadomości z zakresu ortofonii,
b/ omówienie poszczególnych zaburzeń mowy, wymowy i głosu.
c/ praktyczne zapoznanie słuchaczy z metodami usuwania poszczególnych wad mowy,
d/ opanowanie przez słuchaczy poprawnej techniki mówienia /artykulacja, głos, wydech/.

Wiadomości teoretyczne.

Przedmiot, cele i zadania ortofonii. Znaczenie poprawnej mowy artykułowanej. Złożona czynność mówienia. Pismo a mowa. Mechanizm a technika mówienia. Wrażliwość słuchowa. Rozwój mowy w świetle nauki Pawłowa. Fazy rozwoju mowy dziecka. Okres przedszkolny. Mowa opóźniona. Bełkot fizjologiczny. Stan mowy dziecka po przejściu do szkoły. Lęk mówienia u dzieci w szkole. Wykrycie wad mowy i wymowy u dzieci po przejściu ich do szkoły. Sposoby badania zaburzeń mowy i słuchu.

Poszczególne wady mowy i wymowy:

bełkotanie /dyslalie/, nosowość, seplenienie, wadliwe spółgłoski dźwięczne, brak spółgłosek, zamiana dźwięków itp. jąkanie, głuchoniemota, afazje, trzepotanie, mowa zwolniona, fobie mówienia.

Wady głosu: chrypka, głos falsetowy, mutacja przedłużona.

Parafazja i dysgrafia.

Mowa bezkrtaniowców.

Wady mowy dzieci umysłowo upośledzonych.

Omówienie poszczególnych zaburzeń mowy. Sposoby usuwania wad mowy, wymowy i głosu /indywidualnie, zbiorowo, w domu, w szkole i w poradni ortofonicznej/. Konieczność współpracy z domem, szkołą i lekarzem przy usuwaniu wad mowy. Profilaktyka. Statystyka wadliwie mówiących w szkole.

Krótki rys historyczny zwalczania zaburzeń mowy u nas i w innych państwach. Działalność Poradni Ortofonicznej Instytutu.

Praktyczne ćwiczenia

Hospitowanie w Poradni Ortofonicznej Instytutu. Praktyczne ćwiczenia z dziećmi wadliwie mówiącymi. Gimnastyka narządów artykulacyjnych słuchaczy. Ustalanie u nich artykulacji poszczególnych dźwięków. Ćwiczenia wydechu i głosu słuchaczy. Organizacja pracy ortofonicznej w szkole specjalnej.

Wskazania metodyczne

Po omówieniu podstawowych zagadnień teoretycznych - praca ze słuchaczami posiada charakter wcale praktyczny.

Ustalenie artykulacji głosu i wydechu u słuchaczy jest właściwym wskazaniem dla ich późniejszej pracy w szkole z dziećmi wadliwie mówiącymi. Słuchacze zapoznają się w miarę możliwości ze wszystkimi omawianymi wadami mowy u osób zgłaszających się do Poradni.

Ćwiczenia praktyczne z zakresu techniki mówienia odbywają się w grupach 12-15 osobowych w poszczególnych działach.

Słuchacze powinni poznać główne zasady i sposoby usuwania zaburzeń mowy występujących u dzieci w szkole.

Literatura:

- Wł. Ołtuszewski - O mowie i jej zboczeniach, 1906*
- M. Chwatcew - Logopedia - 1951
- St. Tiaqugin - Zaikanie - 1952
- H. Gutzmann - Sprachheilkunde - 1924
- E. Fröschels - Sprachheilkunde - 1925
- Luchsinger i Arnold - Lehrbuch der Stimm und Sprachheilkunde - 1959
- Czeskoslowenska Logopedie - 1956
- B. Hala i M. Sovak - Hlas - Rzec - Sluch - 1947
- J. Tarneaud i M. Seeman - La voix et la parole - 1950
- E. Boome - Abnormal Speech - 1950
- W. Ward - Stammering - 1941